

manj po celem svetu. Vsakokrat, kadar je nastopila influenza, pravi zgodovina, bilo je suho leto. Leta 1729 razširila se je iz Rusije na Angleško, Nemško, Italijo, Francosko in Špansko. V Londonu je vmrlo od nje v enem tednu čez 1000 ljudi in na Dunaju je obolelo 60.000 ljudi. Ta influenza namreč l. 1729. se je polagoma širila povsodi ter je tri leta pozneje zasedla celo severno Ameriko, Jamajko, Meksiko in Peru. Leto 1775 bilo je jedno zadnjih velikih pojavov influence v Evropi in sicer tako hudo, da so od nje vmirali ne samo ljudje, temuč tudi konji in psi, ker so prišli v dotiko z ljudmi. Sedem let pozneje prišla je zopet iz Kine v Rusijo, ter od tam po celej Evropi. Splošno se je opazovalo, da so bili pred ali po nastopu influence navadno potresi, izbruhi vulkanov, ali prikazovanje meteorov in raznih drugih znamenj na nebu, vsakokrat pa jej je bila predhodnica suša. Ime „influenca“ izhaja od Angležev. Francozi pa so jo nazivali la „Grippe“, kar se je tu ali tam tudi pri nas obdržalo pod imenom „hripa“. Seveda čudno ni, da je bilo v prejšnjih stoletjih kraljevanje influence močnejše kot dandanes, ko je napredujoča zdravniška veda znašla raznih pripomočkov zoper njo.

Zahvala.

Za izkazana, dobrodejna sočutja med boleznijo in ob smrti našega iskrenoljubljenega soproga oziroma očeta in strica, gospoda

Avgusta Puciharja

poslovodja tiskarne Blasnikovih naslednikov

nadalje za lepe vence, kakor tudi za mnogobrojno spremstvo k zadnjemu počitku izrekamo vsem svojo odkritosrčno zahvalo. Nadalje zahvaljujemo iskreno gg. pevce »Glasbene Matice« za k srcu segajoče žalostinke pred hišo in ob odprtem grobu. Ravno tako hvalo izrekamo cenj. lastništvu in njegovim gospodom tovarišem Blasnikove tiskarne kakor tudi članom slavnega tiskarskega društva za izkazano nam naklonjenost. Vsem še enkrat našo nasrčnejšo zahvalo.

Žalujoči ostali.

Loterijske srečke.

V Brnu dne 2. aprila t. l.: 16, 42, 90, 54, 28.

Na Dunaji dne 29. marcija t. l.: 19, 51, 63, 56, 76.

V Gradci dne 29. marcija t. l.: 39, 75, 69, 66, 8.

Največji izbor.

Skrbno izdelovanje

Preobleke. Popravila.

L. Mikusch,
tovarna dežnikov,
Ljubljana, Mestni trg 15.

Najnižje cene.

Tržne cene.

V Ljubljani dne 4. aprila 1902. Pšenica K 10 — h, rž K 7 30 h, ječmen K 7 — h, oves K 8 — h, ajda K 6 50 h, proso K 6 — h, turšica K 6 20 h, leča K 10 — h, fižol K 7 — h. Vse cene veljajo za 50 kilogramov.

Za bolne v želodcu!

Vsem tistim, kateri so se skozi prehlajenje ali preobilno jed, ali s težko prebavljivo, prevročo ali mrzlo jed ali neredno življenje, želodečno bolezen nakopali kakor: **želodečni katar, želodečni krč, želodečni bol, težko prebavanje ali želodečno zazližanje**, se jim tu dobro domače sredstvo priporoča, kateri izvrstni zdravilni učinek je že mnogo let izkušenj. To je znano

prebavno in kricistilno sredstvo,

Hubert Ullrich-ovo zeliščno vino.

To zeliščno vino je iz izborno zdravilnih zelišč z dobrim vinom pripravljeno ter vtrdi in poživi celi človeški prebavni organizem, brez da bi to kakšno čistilno sredstvo bilo. Zeliščno vino odstrani vsa motenja v krvi in čisti vse slabe snovi v krvi, ki boleznijo provzročujejo, in deluje na prenovitev zdrave krvi.

Pri pravočasni rabljivosti tega zeliščnega vina, se vsaki želodečni bol kar v kali zatere. Zatorej bi se pred vsem drugim močnim in razjedljivim sredstvom. Ni le zdravju škodujejo, rabilo. Vsa znamenja kroničnega (zastarenega) želodečnega bola so: **glavobol, riganje, zgaga, napenjanje, slabosti z bljuvanjem**, katera vže po kratkem povživanju tega vina prenehajo.

Zabasanje in temu slabi nasledki, kot **tesnoba, kolika, srčno bitje, pomanjkanje spanja, naliv krvi v jetra, vranica in v čreva**, se skozi to zeliščno vino hitro in na lahek način odpravi, ker vse slabi snovi iz želodca in črev odstrani.

Suhi blede obraz, pomanjkanje krvi, slabost, so znamenja slabega prebavanja, slabe krvi in bolnih jeter. Pri popolnem **slabem teku, razdražljive oslabelosti in slabem čutu**, kakor **vednem glavobolu in pomanjkanju spanja**, odmrjejo taki bolniki počasi pa gotovo. Zeliščno vino pa dá oslabelemu životu **ново moč**.

Zeliščno vino povzdigne tek, povspeši prebavljenje in reditev, ter preosnovi in pospeši in zboljšuje napravo krvi, poživi vzdražene živce in preskrbi bolniku nove moči in novo življenje. Mnogobrojna priznanja in pohvalna pisma potrjujejo vse to.

Zeliščno vino se dobiva v steklenicah po 1 glđ. 50 kr. in 2 glđ. v lekarnah v Ljubljani, Litiji, Kamniku, Škofji Loki, Kranju, Radovljici, Idriji, Tolminu, Trebnjem, Novem mestu, Ribnici, Kočevju, Metliki, Črnomlju, Postojini, Ajdovščini, Vipavi, Celju, Sežani, Trstu itd., kakor v vseh lekarnah v Avstro-Ogerskem. Tudi razpošiljajo 3 ali več steklenic po izvirnih cenah na vse kraje Avstro-Ogerske

Proti ponarejanju se svari!

Zahteva naj se izrecno

Hubert Ullrich-ovo zeliščno vino.

Luka obrnil je je na dlani; pozdravilo ga je tako divno pepelnasto to pisemce, dasi je imelo zadej na ovitku zelenkasto vigneto z besedami: „Pozdrav z daljine“. Ali vendar se je Luka nasmehljaj, vtaknil pismo v žep, in iz hvaležnosti prišlo mu je na misel, da Katro dober kos sprevodi . . .

„Nečeš si tega takoj prečitati“, omenila je tiho Katra.

„Oh ne“ — nasmehljaj se je zopet Luka. „Prej te daleč sprevodim, za to, ker si se sama upala na to dolgo pot“.

Prosila me je za to — poslala mi je tudi pismo kot svoji najboljši tovarišici, pravila je Katra in je zapored govorila s takovim nizkim glasom, s kojim se vzbuja sočut in zaupanje.

Ali Luka ni bil v tem položaju, da bi se s kom o Franjici pogovarjal — ni hotel izgovoriti niti njenega imena. Zdelo se mu je, da to dolgo njegovo brezuspešno čakanje in vse žalovanje po nji se more očitovaje zaupati samo mej njima, vzbog tega je tudi njeno pismo le v samoti mogel prečitati. Počel je razkladati nekaj s cela družega, vsakdanjega, ali konečno se je prijateljsko zagledal na malo, čokasto Katro, kako hitro podviza korake proti domu, in da je to daljno pot sem in tja rada dokončala za njega in Franjico. In tu se ga je polastila takova hvaležnost in spoštovanje k tej neznatni nelepi Katri, da bi jej takoj roko poljubil za njeno požrtvovalno zvestobo. Takova misel bila je mej njima seveda samo za smeh, ali vendar jo je Katri moral zaupati iz hvaležnega srca.

„Začudimo se, roko bi mi poljubil kakor kakš-nemu visokovrednemu gospodu“, zasmijala se je deva smelo, — „ali poljuba bi mi kot možko podobo dekletu vendar ne dal. Ali za to sem jaz malo lepa“!

Saj ti bi se sama ne dala poljubiti“! — obrnil je Luka njeno opombo, da bi v nji ne ostala jeza.

„Zakaj ne“! rekla je Katra z gotovostjo. „Imajo-li uživati samo druge“?

„Tu se je v Luki vzbudila srčnost: „Tako to dokaži“! vskliknil je odločno.

Česar se Luka v istini ni nadejal, Katra ostala je molčeča. Povesila je v gostem mraku oči in čakala. „Bila bi to njena sramota, ko bi je sedaj ne poljubil“. — mislil si je Luka in nagibaje se k devi navzdignil je s dlani njeno obličje in se dotaknil hlastno njenih ustnic. To smatraj torej za verno donašanje tega pisma — rekel je potem in dodal troho zmočeno: „Ali Franjici tega ne smeš povedati, mogla bi iz tega nastati glupost“.

Katra ni odgovorila, dokler nista prehodila pri-lično 100 korakov. Ta se je ozvala nekako žalostno: „Kaj bi že imela Franjica o tem kaj govoriti“.

„Istina — nič“ — nasmehljaj se je Luka. „Ali veš“ — dostavil je resneje, — „ona bi o naju rekla, da to ni razumno —“

„Veš kaj, Luka“ — počela je z nova žalostno Katra — „za jedno te hočem prositi. Kadar prečitaš pismo, katero sem ti prinesla, ne spominjaj se me v zlem smislu. Jaz za nič ne morem — jaz na njenem mestu bi ti tega ne mogla storiti, ko bi me do najpoznejše smrti ne mogel vzeti“.

Luka se je ustavil, sedaj že ni mogel dalje iti. Voščil je ji naglo lahko lahko noč, in komaj se je obrnil, jel je polagoma vleči pismo iz žepa. Zdelo se je tako gorko in težko . . . Zakaj to? Obrnil se je še, je-li se za njim tesarjeva Katra ne ozira . . . Ne — o tej že ni bilo ne duha ne sluha. S tako neokret-nimi, težkimi prsti počel je trgati ovitek v levici pismo trdno stiskaje, ker mu je prihajalo na misel, da mu more pasti z rok, zibniti. Konečno izvlekel je popisani listek, ali tu je tudi zapazil, da že ni možno razločevati pisave; bila je že okoli in okoli popolna tema. Trepetajoč prehodil je zopet kos pota, in pa mu prišlo na misel, da ima pri sebi klinček. Ustavil se je in opiraje se na brezo, izvlekel je škatljico s klinčki iz žepa in užgal srečno dve k sebi pritis-njeni glavici.

Ali pripravljeni listek bil je s pismenkami doli obrnjen. Obrnil ga je počasi, kakor da bi si pre-kliceval zaporedoma kako silo na pomoč, in je pre-gledal najvzgornejšo vrsto.

„Hvaljen bodi Gospod Jezus Kristus. Ljubi Luka“!

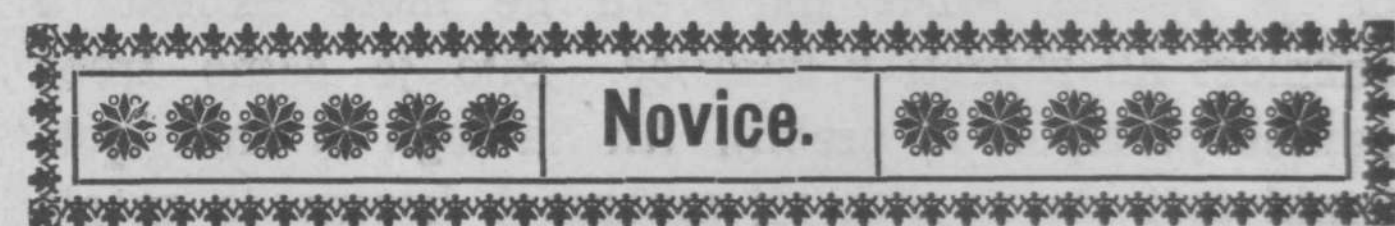
Zapalke ugasnile so pred časom, s tresočo se roko užgal je Luka novi dve.

„Kadar dobiš to pismo v roke“ — čital je dalje — „poteši naj Te Gospod Bog, da bi ne bil žalosten. Dajem Ti na znanje, da sem slušala babico in rodi-telje in bodem imela oklic . . .“

Svetilo je z nova ugasnilo, mrzličavo tresoč se Luka izsul je na dlan vse ostale klinčke iz škatljice in nažgavši je ob enem pogoltoval je daljše vrste:

„ . . . oklic z Filipom Bajčem, ki ima tukaj pri grofovskem plavžu gostilničarsko obrt. Mene je to vedno mrzilo, da si imel vzbog mene doma sitnosti, a brezuspešno bi se to z nama naprej vleкло. Kadar bi bila odcvetela, poslušal bi mater in iskal bi boga-tejšo. Naj je torej nama, dokler je čas, obema poma-gano. Jaz Tebi voščim srečo in vse dobro in Te na-posled še stokrat pozdravljam. Se spoštovanjem Fani Borovčeva.

(Konec prih.)

Osebnosti. Inspektor ljubljanske tobačne tovarne gosp. Viljem Möller je imenovan nadinspektorjem z dohodki VI činovnega razreda. — Stavbni praktikant gospod Karol Pick je imenovan deželnovladnim stavbnim adjunktom. — Srebrni zaslužni križec je dobil orožniški postajevodja v Ljubljani gospod Ivan Debevec. — Poštnim praktikantom v

Novem mestu je imenovan gospod Ivan Šeme. — Poštni ekspedijent v Ljubljani, gospod Anton Šeme, je imenovan poštним poduradnikom — Višji komisar državne železnice v Ljubljani gosp. Josip Kordin je imenovan višjim komisarjem pri generalni inspekciji državnih železnic na Dunaju.

— **Občinski odbor senožeški** izvolil je v občinski seji dne 22. marca t. l. bivšega okrajnega glavarja v Postojni, gosp. Viljema viteza Laschana, častnim članom.

— **Papežev jubilej.** Povodom 25letnice kronanja papeža Leona XIII poslal je deželni odbor kranjski papežu sledeče voščilo: Sveti Oče! Ko širom sveta radosti vskipevajo množice, pridružuje se jim najponižnejše podpisani predsednik deželnega zbora kranjskega ter najudanejšim spoštovanjem izroča Vaši Svetosti preiskrene čestitke in voščila. — Srčno prosi Vsemogočnega Boga, ki je dal doseči Vaši Svetosti na stolu Sv. Petra tega istega vladarska leta, da bi bili Sveti Oče še dolgo blagodejni učitelj vesoljnega sveta, skrbni pastir narodov in spešitelj zaželjenega miru med rodovi cele zemlje. Izročajoč to voščilo v prepokorni udanosti pred prestol Vaše Svetosti, priporoča sebe in celo deželo očetovskemu blagoslovu Sv. Očeta in se sinovsko udano beleži Vaše Svetosti najpokornejši sin Oton pl. Detela. — Nato je dobil dež glavar nastopni odgovor Njegove eminence kardinala Rampolle: Visokorodni gospod! Predrage volje hitim, da izpolnim naročilo Sv. Očeta, vsled katerega naj Vam naznanim, kako hvaležno je sprejela Njihova Svetost znake udanosti in spoštovanja, katere ste Visokorodni gospod izrazili v pismu z dne 1. m. m. (marchija) v imenu deželnega zbora kranjskega. Vzradovali so se Sveti Oče želja in voščil, ki so jih sprejeli od Vas, ter zahvaljujoč se zanje, podeljujejo Vam in vsem članom deželnega zbora kranjskega apostolski blagoslov. O tej priliki se beležim odličnim spoštovanjem preudani M. Car. Rampolla m. p.

— **Bolezen mej šolsko mladino.** Ljudska šola v Rovtah nad Logatcem je zaradi „ovčjih koz“, ki so se pred nekaj dnevi pojavile mej mladino, zaprta in pouk ustavljen. Bolezen je razširjena v celi občini rovtarski, ki obsega vasi: Petkovec, Prapretno brdo, Žiberše, Medvedje brdo, Kleviše itd.

— **Izpred sodišča.** Kakor smo ob svojem času poročali, je upokojeni železniški vratar Ludovik Praunseis dne 6. marchija t. l. po neprevidnosti na lovu pri Studencu ustrelil v stegno lovskega čuvaja Ivana Babnika. Dne 28. m. m. se je vršila zaradi tega pri okrajnem sodišču v Ljubljani kazenska razprava proti Ludoviku Praunseisu zaradi prestopka zoper telesno varnost in je bil le-ta obsojen na globo 20 kron. Dan pozneje pa je Ivan Babnik v bolnici umrl. Kazenska razprava se bode sedaj obnovila, če ni postala popred rzsodba pravomočna, kajti vsled nastopa smrti Ivana Babnika se dejanje Ludovika Praunseisa kvalifikuje kot pregrešek.

— **Rudeči križ.** V knjižnici c. kr. deželne vlade se je vršil dne 26. m. m. občni zbor deželnega pomožnega društva Rdečega križa za Kranjsko. Mesto obolelega društvenega predsednika, gosp. c. svetnika Ivana Murnika otvoril je občni zbor društveni podpredsednik gosp. Josip Luckmann in pozdravil navzoče društvene člane in gospode vojaške odposlance c. in kr. stabnega nadzdravnika dr. Zuckermanna in c. in kr. stotnika J. Žagarja. Gospod podpredsednik spominjal se je umrlih članov, posebno društvenih funkcionarjev gg. I. podpredsednika dr. Keesbecherja, Josipa Kušarja, Antona Kleina, in Josipa Merka, kakor tudi predstojnice gospejnega pomožnega društva gospe Celestine Schiffer. Na poziv g. podpredsednika vstali so navzoči v znak žalosti raz sedežev. Iz poročila o društvenem delovanju v letu 1901, katerega je prednašal društveni tajnik, gosp. Alojzij Merlak, je posneti naslednje: Pri zveznem zboru, kateri se je dne 19. maja 1901 na Dunaju vršil o prisotnosti Nj. c. in kr. visokosti gospe nadvojvodine Marije Valerije in Nj. c. in kr. visokosti gospoda nadvojvoda Ludovika Viktorja zastopala sta tukajšno društvo gospoda

višji sodni svetnik dr. Andrej Ferjančič in ekscelenca gosp. grof Anton Pace. Prejšnjemu društvenemu predsedniku, gosp. Emerihu Mayerju, izreklo je društveno vodstvo, kakor tudi zvezno vodstvo na Dunaju prisrčno zahvalo za njegovo dolgotrajno delovanje. V slučaju vojne ustanovila se bodo na Kranjskem tri zdravilišča, in sicer ena bolniška postaja s prenočiščem, ena rekonvalescentnica in ena bolniška postaja brez prenočišča z opoludansko hrano. Ponudeb zasebnih oskrbovalnic ima društvo 15 za 30 gospodov oficirjev in 51 mož, in ponudeb gospodov zdravnikov 9 in gospodov lekarnarjev 3. Za pomočne akcije v mirnem času ustanovljeni fond znaša sedaj 806 kron 23 vinarjev. Kranjska hranilnica in kranjski deželni zbor darovala sta v društvene namene 600 kron oziroma 200 kron. Kranjska hranilnica je tudi prevzela od društva rdečega križa zalogo vsakovrstnega perila za 444 kron 59 vinarjev, katero je potem podarila bolnicam po deželi. Društvo je imelo preteklo leto 3 častne, 185 rednih in 1 podpornega člana. Društveno premoženje je znašalo 42 938 kron 91 vin. v gotovini in 1130 kron vrednostnih papirjev. Leta 1901 je bilo dohodkov 4374 kron 71 vin., izdatkov 920 kron 66 vinarjev (med temi upravnih stroškov 665 kron 46 vin., podpor 20 kron in kot prispevek k centralnemu fondu 235 kron 20 vin.). Delovanje podružnic je bilo pretečeno leto prav živahno, za katero je zahvaliti dotičnim predstojnikom podružnic. Pri podružnicah je bilo 656 rednih in podpornih članov in 2 častna člana; podružnice so imele premoženja 18.397 kron 92 vin. — več 16 članov in 1440 kron 68 vin. premoženja kot lansko leto. Prispevke podružnic h glavnemu društvu znašale so 682 kron 49 vin. Poročilo in računski zaključek, katerega so računski pregledniki odobrili, vzela sta se na znanje. Vsem, kateri so pospeševali človekoljubne namene „Rdečega križa“, izrekla se je najprisrčnejša zahvala, tako Nj. ekscelenci gosp. c. kr. deželnemu predsedniku, visokemu deželnemu odboru, kranjski hranilnici, gg. odposlancem k zveznemu zborovanju, gg. vojaškim svetovalcem, gg. predstojnikom političnih oblastev in umirovljena okr. glavarjema gosp. Matiji Grilu in Gustavu del Cottu, dalje gg. računskim preglednikom in v Ljubljani izhajajočim dnevnikom. Končno se je predlog za združenje deželnega pomožnega društva z gospejnim pomožnim društvom „Rdečega križa za Kranjsko“ sprejel. Ti društvi bodeta naprej skupno delovali in se bo skupno društvo imenovalo: „Deželno in gospejno pomočno društvo Rdečega križa za Kranjsko.“

— **Pogozdovanje Krasa.** Na kranjskem Krasu se je zasadilo lansko leto 208.22 ha neplodnega sveta z 2.206.000 drevesci, večinoma črnimi borovci, ki so jih dale državne drevesnice brezplačno, ter jih je tudi južna železnica brezplačno privvažala. Dela je imelo 2197 delavcev, ki so napravili 14.205 dnin. Dosedaj je našega Krasa zasajenega 1895 89 ha.

— **Kardinal Missia.** Pogreb umrlega kardinala se je vršil dne 2. aprila. Missia je bil 140 med kardinali, kar jih je umrlo, odkar je Leon XIII. papež. Goriški kapitelj je izvolil generalnega kapitularja, ki bo vodil nadškofijo, dokler ne bo imenovan nov nadškof in sicer prošta Andreja Jordana. Zapuščina kardinala Missia utegne biti precej znatna, ker je umrl kardinal kot ljubljanski knezoškof previdno in jako štedljivo gospodaril ter je bil vrhu tega zavarovan za dosti visoke svote. Pri „Greshamu“ je bil že dlje časa zavarovan za 50.000 kron, pri „Mutualu“ pa se je pred 2½ letom zavaroval za 100.000 K. „Mutual“ izplača zapuščina 104.000 K, ker znaša 4000 kron kardinalov delež na čistem dobičku tega zavoda. Čuje se, da je umrl kardinal zapustil vse to imetje duhovniškemu zavodom v Gorici.

— **Iz italijanskega taborja na Goriškem.** V Gorici je pred kratkim začel izhajati dnevnik „Gazzettino“, ki hoče biti demokratično liberalen in pobija dosedanjega absolutnega

gospodarja goriških Lahov, deželnega glavarja Pajerja, in njega politično društvo „Unione“. Sploh se kaže, da se je začela Pajerjeva ladja pogrezati. V furlanskih kmetijskih občinah je bil izvoljen klerikalec dr. Faidutti, ki je po krvi Slovenec in tudi doslej še ni izjavil, da je renegat. Faidutti se najbrže ne pridruži nobenemu klubu. — V furlanskem veleposestvu je bil kakor znano, zopet izvoljen conte Panigaj. Ta se je bil odpovedal mandatu, ker ni hotel plesati, kakor je žvižgal Pajer. Panigaj se ni poravnal s Pajerjem in je bil izvoljen proti Pajerjevemu političnemu društvu „Unione“, ki je imelo prvotno že drugega kandidata določenega, a se ga ni upalo postaviti, ker so se bili Furlani med seboj dogovorili, da zopet volijo Panigaja.

— **Tržaško časnikarstvo.** Namestništvo v Trstu je ustavilo izdajanje italijanskega protižidovskega lista „Avanti“, in sicer zaradi dopisa glede ravnanja z vojaki pešpolka št. 47. Kadar bodo izjemne naredbe razveljavljene, bo „Avanti“ zopet lahko izhajal. — V Trstu se snuje list „Il Sole“, ki bo zastopal antisemitsko strujo. Govori se, da sta dunajski župan dr. Luenger in njegov pobočnik Schneider s tem projektom v zvezi. Že sedaj je očitno, da bo ta list Slovincem sovražna.

— **Slovansko bogoslužje.** Poroča se, da je Rim novič potrdil slovansko bogoslužje za krško škofijo in „Tagespost“ javlja, da se je v nedeljo v nekaterih cerkvah že uvedlo.

— **Društvo »Zvezda« na Dunaju** priredi na belo nedeljo dne 6. aprila svoj zabavni večer v dvorani restavracije „Regensburgerhof“, Dunaj I. Sonnenfelsgasse 2. Vspored je sledi: Predavanje gosp. K. „Nekoliko o socialnem življenju v Slovincih“; po predavanju sledi petje društvenega pevskega zbora. Začetek ob 6. uri zvečer. Prijatelji društva dobro došli!

— **Umrli** je v Ljubljani v starosti 70 let umirovljeni stotnik gosp. Vincenc Hübschmann, imetelj vojne kolajne in častnega zaslužnega križca. Pokojnik je bil rodom iz Spodnjega Štajerja in je imel v Brežicah svoje posestvo, a živel je dolgo let v Ljubljani, za katero je imel prav posebne simpatije. Pokojnik, ki je bil obče priljubljen, je bil velikodušen podpornik revežev in si je zlasti za dijaško in ljudsko kuhinjo v Ljubljani pridobil neveljivih zaslug. Lahka mu zemljica in ljub spomin!

— **Ubil se je** železniški čuvaj Matevž Soklič iz Most na Gorenjskem. Padel je ponoči čez škarpo.

— **Nesreča vsled zanikrnosti.** Marija Polak, stanujoča pri Turlovcu poleg Litije, pustila je 3letno hčerko Marto sedečo na štedilniku, v katerem je poprej menda še dobro zakurila in se potem odstranila. Vnele so se cunje in drva in otrok se je med groznimi mukami popolnoma spekel. Ker je bilo ravno veliko nedeljo, bilo je kmalu polno ljudi na licu mesta. Nejevolja zbog tolike nemarnosti je bila splošna. Zanikrna mati se bode morala pri sodnji zagovarjati, ker je morala biti več ur od stanovanja, da je bilo mogoče, da se je deklica spekla kakor pečenka.

— **Prevarani pohabljenec.** Reški listi poročajo: Ivan Kučan je šel kot mlad mož v svet. V Kajiri v Egiptu ga je zadela velika nesreča. Pri neki eksploziji je oslepel in odtrgani sta mu bili obe roki. Vrnil se je domov in začel pravdo za odškodnino. Ko je sodišče njemu v prid razsodilo, ponudil se mu je dober prijatelj, da stori zanj vse korake, kar jih je treba, da se dobi odškodnina. Kučan je prijatelju zaupal in dobil 5000 frankov. Daroval je prijatelju stotak, da je vse tako dobro opravil. Sedaj pa so tega prijatelja zaprli, ker je prejel 50.000 frankov, a le deseti del odštél pohabljenecu, drugo pa sebi pridržal.

— **Sod ga je zmečkal.** 32letni Fran Jenčič, mizar iz Bat, je hotel pomagat zvaliti raz voza neki sod. Komaj pa se je približal vozu, zdrsrne sod in se zvali na njega ter ga

je tako strašno zmečkal, da so ga morali takoj prenesti v bolnišnico in je malo upanja, da ostane pri življenju. Jenčič je oče osmero otrok.

— **Osem jih zgorelo.** V Bostonu je izbruhnil pred par dnevi v neki hiši ogenj, v kateri so stanovali večinoma Italijani. Kot posledica jih je osem mrtvih, trije težko opečeni, trije hudo poškodovani vsled skoka skozi okno, ostali pa več ali manj pohabljeni. Zgoreli so štirje moški, tri ženske in jeden otrok.

— **16 let po nedolžnem v ječi** je bil brat nekega Schlüsselberga, ker so ga obsodili, da je leta 1878 umoril neko kmetico. Obsojen je bil na vešala, a potem pomiloščen na dosmrtno ječo. Sedaj je umrl in hkrati so tudi dognali, da on ni morilec, ampak njegov brat, ki je sedaj 70 let star in katerega so že potegnili v zapor.

— **Poskušen samomor — s slivovko.** Na Dunaju je šel te dni šestošolec Friderik K. v neki hotel in je zahteval tam sobo, v katero se je zaklenil. Dve uri pozneje je zaslišal sluga hotela težek padec v sobi dijaka. Ulomili so vrata in našli dijaka — na tleh nezavestnega. Na mizi pa je bila steklenica, v kateri je bilo še malo slivovke. Zdravniki so dognali, da se je hotel dijak z alkoholom zastrupiti. Friderik K. je pozneje sam priznal, da se je hotel zastupiti, ker je dobil v šoli slabo spričevalo.

— **Kako se v Ameriki kregajo časnikarji.** Iz Clevelanda se poroča: Poljska lista v Clevelandu „Kuryer Clevelandski“ in pa „Polonija“ sta si prišla v lase. „Kuryerjev“ uslužbenec Edvard S. Smilaek je v soboto zjutraj ob 3. uri ulomil v urad „Polonije“ na 2083 Broadway ter pričel razmetavati po tiskarni. Zmešal je črke iz različnih omar vse križem. Odprl je nekaj že zaklenjenih form tako, da je padel ves stavek skupaj. Porušil je dalje vse čolne, v katerih so bila nastavljena imena naročnikov in vsled tega zadnjega čina bo morala „Polonija“ skoraj prenehati z izhajanjem, ker so ji imena naročnikov in čas, kdaj poide njih naročnina, popolnoma zgubljena. Teodor Gluzinski, urednik „Polonije“, je bil ves iz sebe, ker je našel tiskarno v takem položaju.

— **Veleizdajstvo.** V Varšavi je bil nedavno aretiran polkovnik ruske armade Grimm, pribočnik generala Puzycevskega, ker je prodajal nemški vladi ruske mobilizacijske načrte. Opomniti nam je, da je ta izdajica zaslužil pri tem lepem delu 400 tisuč rubljev. — Grimm je bil takoj postavljen pred vojno sodišče in ko se je dokazala njegova krivda, bil je ustreljen. To se je zgodilo 7. t. m. ob 8. uri zjutraj. Izdajica je svojo krivdo priznal in je še dostavil, da to svoje delo smatra kot dokaz kreposti, ker se je tudi v ruski armadi vedno čutil Nemca in da je to, kar je storil, delal iz ljubezni do svoje nemške domovine. Ko mu je prokurator na to opomnil, da je svojo ljubezen do domovine prodajal za drag denar, je izdajica potuhnil glavo in molčal. Na to so zagrmel ruske puške in nemški izdajica se je zgrudil na zemljo. Ta slučaj opominja Rusijo, naj se varuje svojih dobrih nemških prijateljev.

— **Zgodovina influence.** Sedaj ko je minul oni mokri čas, v katerem je povsod znana influenza tako navadna v hišah, pogledimo nekoliko v zgodovino, ki prvič omenja influenco l. 584. Takrat je bilo kakih 6 let vreme izvanredno mouro in za njim je sledila zopet huda suša. Posledica temu nenaravnemu vremenu je bilo splošno glavobolje, kihanje in zevanje tako, da so ljudje kar mrtvi padali na ulicah. Tudi živina je trpela na tej bolezni. Posebno slabo je bilo na Francoskem, Španskem, v Italiji in Normandiji sploh v južnih deželah. Leta 1327. besnela je posebno v Italiji. Leta 1405. in 1410. nastal je v Parizu epidemični katar s kašljem in glavobolom, da so morali zapreti vse urade in trgovine, ker je bilo vse bolno. Začetkom marca l. 1404. obolelo je v samem Parizu do 100.000 ljudi ter so tudi cerkve bile zaprte. Leta 1510. bila je zima suha, a influenza se je pojavila več ali